

VAN DE REDACTIE

Jaargang 29

Nr. 4

oktober 2006

Redactie: Elly Boeschoten, Sjoerd van der Werf, Agnes Dubbeld, Hanny Meskers, Cees Dubbeld en Wil Wigbout.

Bij menigeen is het bekend dat er tijdens het zeilseizoen een beste streep door mijn rekening werd gehaald. Een super knullig voorval. Door zonder schoenen over het gangboord te lopen, op van een schip, waarvan de schipper, mij één van zijn zeilpakken aanbood (omdat dat ding van mij, nog géén 1 jr. oud, alweer water doorliet) stootte ik mijn teentje ergens tegenaan. Dát teentje lag wél héél raar in het sokje! Na het zetten (teentje lag uit de kom) en maken van foto's in het ziekenhuis, bleek mijn linker ring-tone ook gebroken te zijn.

Men kan dan zo meelevend zijn! Hier volgen enkele reacties:

- Lange tenen?
- Op het teentje getrapt?
- Voetje voor voetje?
- Geen 24 Uurs Race? Ga je volgend jaar toch twee weken!
- Eén misstap.... Maar, zó wil ik niet van je winnen! (v/e 'Vrijheidstrijder')

Klap op de vuurpijl: De, tijdens ziekenhuis behandeling, al ijs etende en zorgzame schipper (hij is min of meer niet van mijn zijde geweken) waar het aan boord gebeurde: "Voordat jij bij mij aan boord stapt, zal ik een paar schoenen met stalen neuzen voor je klaar zetten!"

Het zal, voor mij, al een topprestatie worden om op dié boot heelhuids de haven uit te komen. Voorop gesteld dát de schipper mij nog mee wilt nemen. Ja! Wat ga ja dan doen als niet kunt zeilen? Juist! Kijken! Op zaterdag, 2 sept. met een collega kijkster naar de Sluitings- wedstrijden op het Marsdiep. Hoor- en zichtbaar was de waardering vanaf het water! Koffie, stroopwafels, fietsen mee. Na de start en een tweede bakkie; rondje (voor mij) historische gebouwen/woningen gefietst We hebben een gezellige tijd gehad en héél wat af gekletst. Tóevallig op tijd terug voor de tweede start, ook deze aangemoedigd.

Even ter zijde; Den Helder heeft meer te bieden dan 'een driehoek water met een vierkant aan wind'!

Als redactie lid kun je ook een attenderende mail krijgen;

Hier betreft het de uitslag van de 24 Uurs race. Dit heerschap wees mij erop dat hij, als WVA lid, varende op een Dehler 37 cruising, 6^e was geworden. Weliswaar uitkomend in de toerklasse, maar toch....Wout (mijn wederhelft) en ik, hadden tijdens de intocht, al naar hem uitgekeken. Vele WVA'ers zijn door ons onthaald. Lees je later dat de 'Wingsong' direct na de finish in de Regatta haven is gaan liggen! Wie heeft nu de boot gemist?

Deze opstapper heeft zijn belevenissen R.B.I op papier gezet.

Er is meer geschreven. Lekker voor gaan zitten...

We komen elkaar vast wel weer eens tegen.

Hannie Meskers

LET OP !!!

De najaarsvergadering is verschoven naar dinsdag 31 oktober

VANUIT DE PREEKSTOEL

Beste watersportvrienden,

Met het varen van de Palingrace is er weer een eind gekomen aan het vaarseizoen van onze vereniging.

De laatste dinsdagavond is gevaren, maar voor diegene die er geen genoeg van kunnen krijgen, bestaat op zondagmiddag de gelegenheid om nog een rondje te varen. Ik hoop dat er nog een paar mooie zondagen komen, want op deze manier kunnen we het vaarseizoen wat verlengen. En gezien de opkomst bij het eerste zondag- middagronkje, is best animo voor.

Er staan nog wel een paar activiteiten op het programma.

Allereerst op zaterdag 14 oktober de werkdag, met daaraan gekoppeld 's avonds de feestavond. Ik zou zeggen vele handen maken licht werk, en hoe meer zielen hoe meer vreugd.

Op dinsdag 31 oktober is onze najaarsvergadering, wilt u meedenken, meepraten en meebeslissen over het reilen en zeilen van de vereniging dan moet u beslist komen.

Nog even terugkomend op de afgelopen evenementen. Ik wil vanaf deze plaats de zeilers feliciteren die in de centaurs de Burgemeester Post Bokaal hebben gewonnen. Een hele mooie prestatie.

Het is al weer heel wat jaren geleden dat we deze wedstrijd hebben gewonnen. Proficiat!!

Verder wil ik een ieder een goed naseizoen toewensen, en tot ziens in ons clubgebouw.

Michiel Lok.

WERKDAG

Voor op 14 oktober a.s. de beentjes van de vloer kunnen op onze jaarlijkse feestavond moeten er overdag op de haven nog de nodige werkzaamheden worden verricht.

Na een zomer met wisselvallig zeer mooi en nat weer, moeten we toch met zijn allen de handen nog even uit de mouwen steken om de haven winterklaar te maken.

We schrijven het vaak genoeg, maar het blijft toch een uitdrukking die waar is, "vele handen maken licht werk" en met elkaar is het toch altijd weer een gezellige dag.

De dag begint 's ochtends om 9.00 uur met koffie/thee in het clubhuis, waarna het werk wordt verdeeld. Voor degenen die nog nooit geweest zijn, je hoeft niet je eigen bammetje mee te nemen. Het enige wat je mee moet nemen is een goed humeur en werklust.

Tot ziens op de 14^e.

MOSSELENAVOND

Op zaterdag 28 oktober a.s. is er weer de jaarlijkse mosselenavond. Voor degenen die niet van mosselen houden is er gebakken vis. De avond begint om 19.00 uur, want dan is de vis gebakken en zijn de mosselen gekookt en warm.

De kosten van deelname is de dagprijs van de mosselen en vis.

Opgeven kan voor 23 oktober bij Virginia Stam, tel. 0227-592559 of Agnes Dubbeld, tel. 296783. Het maximum aantal deelnemers is 40 en VOL IS VOL.

UITNODIGING NAJAARSVERGADERING

Het bestuur van de Watersportvereniging Amstelmeer nodigt u uit tot het bijwonen van de najaarsvergadering, welke zal worden gehouden op

DINSDAG 31 OKTOBER OM 20.00 UUR

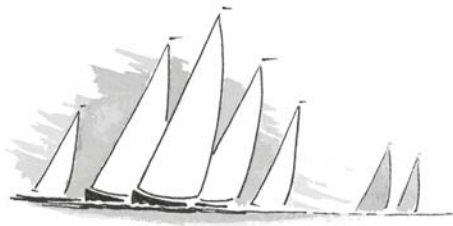
in clubhuis "DE AAK"

AGENDA

1. Opening
2. Notulen voorjaarsvergadering van 14 maart 2006 (zie clubblad april 2006)
3. Ingekomen stukken en mededelingen
4. Bestuursverkiezing:
Aftredend en niet herkiesbaar: Agnes Dubbeld-Klinkenberg
Het bestuur draagt Sil Zijm voor als bestuurslid c.q. secretaris.
Tegenkandidaten kunnen zich tot een week van tevoren melden bij de secretaris.
5. Bespreking winterprogramma
6. Bespreking concept zomerprogramma
7. Rondvraag
8. Sluiting

Heeft u op en/of aanmerkingen kom dan naar de vergadering, want met uw aanwezigheid en inbreng kunt u een bijdrage leveren aan de koers van de vereniging.

Namens het bestuur,
Michiel Lok

Zeilwedstrijden

Uitslag Amstelmeer Trophy Wedstrijden 2006

Uitslag Open Klasse (SW factor)

No	Type	Naam	Bemanning	Punten
1	Finnjol	Dave de Groot		5,0
2	Randmeer	Peter Engel	Carolien Engel	11,0
3	16m2	Ruud Bekema	Hannie Meskers	20,0
4	Randmeer	Sjaak Meskers	Rick Meskers	20,0
5	Olympiajol	Hans Boersen		22,0
6	Centaur	Pieter Sijtsma / Rene Dijkstra	Anja Dijkstra	22,0
7	Vrijheid	Ton Roelofsen	Koen Dijkstra	32,0
8	Vrijheid	Hans Zijm	Marije Engel / Sil Zijm	35,0
9	16m2	Elbert Volkers	Job en Maartje Volkers	47,0
10	Olympiajol	Jan Bethbeder		53,0
11	Tempest	Aad Hijmensen		59,0

Uitslag Centaurwedstrijden tussen M W.V en WV A om de Burgemeester Post Bokaal

No	Naam	Bemanning	Team	MWV	WVA	1	2	3	4	5
1	Ruud van Leerdam	Jan Plagge	MWV	9,0		1	1	3	2	2
2	Gerard van Duijn	Mark van Duijn	MWV	19,0		3	5	1	5	5
3	Wico Stam	Pieter Sijtsma	WVA		21,0	6	2	9	1	3
4	Daan Bakker	Michael Bos	MWV	23,0		10	4	2	6	1
5	Michiel Boersen	Anja Dijkstra	WVA		24,0	7	3	6	4	4
6	Cor Walrave	Peter ten Hove	WVA		29,0	4	8	7	3	7
7	Frank Tibbe	Colin Buitenhuis	MWV	36,0		8	6	5	11	6
8	Kees van Silfhout	Frank van Silfhout	WVA		41,0	5	7	8	9	12
9	Ruud Bekema	Sjoerd van der Werf	WVA		42,0	2	12	10	7	11
10	Peter Engel	Carolien Engel	WVA		44,0	13	10	4	8	9
11	Marcel Klaassen	Bart Bakkum / Ed Snijder	MWV	57,0		9	13	dnf	10	10
12	John de Klerk	Henk Prins	MWV	59,0		12	14	13	12	8
13	Arie de Vries	Dirk Jan Lont	WVA		60,0	11	9	12	14	14
14	Henk Schoenmaker	Horst Ester	MWV	62,0		14	11	11	13	13
		Totaal per team		265,0	261,0					

Uitslag palingwedstrijd

Open klasse	1. Dave de Groot 2. Peter, Carolien en Marije Engel 3. Dhr. Bot
Centaur klasse	1. Richard en Karin Offers 2. Alex, Jeff en Rinie van der Hoek 3. Joost, Rene en Anja Dijkstra
Kolibri klasse	1. Arie en Jeroen de Vries 2. Cor en Elly Walrave 3. Pieter en Carla Sijtsma
Kajuitklasse	1. Andele de Zwart en Piet Lont 2. Cees en Frank Silfhout 3. Leo en Doet Bijlsma
Motorboten	1. Libbe en Bea Herder

Winterzeilen

Tijdens de “Apres-Sail” op de dinsdagavond werd duidelijk dat voor een groot aantal zeilers het seizoen best wel wat langer zou mogen duren. Aan die wens wil de WV Amstelmeer graag proberen te voldoen.

Het voorstel is om iedere zondagmiddag te gaan zeilen op een van de vaste wedstrijdbanen, zoals die ook al op de dinsdagavond zijn gebruikt.

De start is om 14.00 uur.

Na het zeilen wordt er weer gezellig nagekaart onder het genot van een drankje(s) en, afhankelijk van de temperatuur, een opwarmertje.

In beginsel willen we proberen door te varen tot begin december, tenzij de belangstelling te gering wordt, of “het ijs begint te kruien”. Dan halen we gezamenlijk de wedstrijdboeien naar de kant en het overgebleven motorbootje uit het water.

Variaties op het concept zijn in voorbereiding, nader bericht volgt via de bekende media.

Een fijne zeil herfst/winter toegewenst.

De Wedstrijdcommissie.

Hoe zeilt een niet-wedstrijdzeiler de palingrace

Op 17 september werd de jaarlijkse palingrace gehouden op het Amstelmeer. Om 10 uur begon de inschrijving en zouden Adrie en Wichert met de palingbonnen komen.

Virginia en ikzelf hadden ons opgeworpen als inschrijvers voor open- en kajuitzeilboten en motorboten. Toen ik om half 10 in het clubhuis kwam om een en ander voor te bereiden zat er al een deelnemer met smart te wachten tot de inschrijving begon. Deze was in de veronderstelling dat vanaf 9.00 uur kon worden ingeschreven. Toen kroop ik net zo'n beetje uit de kooi, dus dat was wat optimistisch gedacht.

Er schreven tussen 10 en 11 uur zo'n 60 boten in voor de diverse klassen, dus dat was een mooi resultaat, wat naar mijn mening heel veel te maken had met de te verdienen pond paling na afloop van de wedstrijd, uiteraard gerookt door Wichert met hulptrouwen. De manier van roken is zeer geheim en wordt niet prijsgegeven.

Na de inschrijving kregen wij meezeilers aan boord, n.l. dochter Mara met vriendin Ilse. De laatste wilde toch ook wel eens op zo'n luxe boot meevaren (ze hebben zelf alleen een roeiboot in de achtertuin, dus dan is iets anders snel luxe) en Mara die vroeger het idee had dat ze altijd mee moest begon er door het enthousiasme van Ilse ook schik in te krijgen.

Dus varen met die handel. Om 12 uur dachten wij een geweldige start te hebben en vonden het niet zo erg druk bij de startlijn. Dat klopte, het was niet de klasse waarin wij zouden moeten starten, dus terug en in de herkansing. De 2^e keer ging het minder makkelijk, want er wilden teveel boten tegelijk op dezelfde plaats zijn. In het verleden kon ik daar nog wel eens nerveus van worden, maar met het klimmen der jaren daalt wat dit betreft de stress.

Omdat wij toch wel indruk op onze gasten wilden maken hebben wij erg ons best gedaan om een redelijke klassering te behalen. Er zijn alleen teveel dingen waar wij niet bedreven genoeg in zijn, maar daarom niet getreurd. Na 1 ronde meenden wij weer door de startlijn te moeten.

Je kan natuurlijk ook denken de rest doet het niet, dus zal dat wel kloppen. We hoorden later dan ook dat dit niet nodig was geweest (gebrek aan wedstrijdervaring) en dat scheelde weer een paar plaatsen. Maar we hebben een heel leuke middag gehad met lekker zeilweer, heerlijke paling en een biertje/watertje toe. De mensen die goed waren geeindigd in hun klasse maakten kans op een extra pond paling als prijs.

Dit waren de belevenissen van Cees en Agnes Dubbeld, Mara en Ilse.

Sluitingswedstrijden Marine Watersport Vereniging 2006.

Eigenlijk had ik wel zin om met het Greyhound-team met de sluitingswedstrijden van de Marine Watersport Vereniging mee te doen. Het liefst met een sloep. Om twee redenen een sloep: je vaart in een éénheidsklasse en het is zo'n andere manier van zeilen met toch een team van 7 man/vrouw. De ervaring van vorig jaar leert wel dat dat met licht weer het ook heel vervelend kan zijn. Ineens kreeg ik het idee om de keuze open ten houden; met licht weer de Greyhound en vanaf 12 knt de sloep. Dus bedacht ik tot 1 week voor de datum de keuze te moeten maken,

Nou, Ruud Bekema, die al veel eerder een sloep had geregeld voor de WVA, bracht uitkomst om

een voor hem wel vervelende reden; hij zou wellicht moeten combineren! Wat later ook bleek was dat ik niet eens meer een sloep had kunnen begaan want er bleken er maar 10 beschikbaar. Oké, wij nemen de sloep van Ruud over en kunnen altijd nog, als het licht weer is, de Greyhound nemen. Uiteindelijk kwam het nog zo af dat, toen ik nog één man zocht, ik bij Ruud terecht kwam, want het regende toch weer. En de wind? Prima

sloepenweer! Uiteindelijk bestond de bemanning uit: Simon Schurer als boots, Ruud aan de grootschoot, Peter Engel en Jan Bethbeder aan het midzeil en Carolien Engel met Maikel Sosef aan de Fok. Laura Engel heeft zondag Jan vervangen, zij moest de zaterdag natuurlijk weer gehakt (halfom) draaien.

Het is natuurlijk altijd weer een feest om 's morgens, met zoveel kundige mensen, de sloep op te tuigen: "Nee, dit staat te los." "Ja, maar dat hoort ook zo want..." en natuurlijk ook; "de voormast staat scheef ten opzichte van achter." Maar zeker ook; hoe loopt ook alweer de

grootschoot? Natuurlijk kan ook de chauffeursknoop van Simon niet ontbreken, hoe gaat die ook alweer? Om 10.00 de eerste start, met Gerie en Hannie op de dijk. Natuurlijk weer gespannen, zeker met dit hoge publiek. Met volle stroom naar binnen is het lastig starten naar het noordwesten, we moeten naar de T2. De wind is westzuidwest 4 bft. Over bakboord starten wordt niks, we kunnen de lijn niet eens houden. Dan maar over stuurboord en hopen dat er niemand over bakboord komt. De 1e start was niet geweldig, maar het was ook al weer één jaar geleden met zo'n plompe bak. Hoog aan de wind leek de T2 nog te doen, totdat we in dieper water steeds meer stroom tegen kregen. Iedereen ging toch door over stuurboord en hadden ook gedacht dat het een korte klap over bakboord zou worden naar de bovenboei. Mis! Over bakboord kwamen we, weer terug bij de dijk, maar net iets verder dan de startlijn. We hadden dus onder de dijk moeten opkruisen en dan de oversteek maken, maar ja. Als 5e rondden we de T2 en hadden dus nog wel wat goed te maken voor een 1e. Tot aan de finish konden we nog één plaats opschuiven en eindigden dus als 4. Op naar de nasi! Huh, er is géén nasi??? Wáht? Het holt achteruit bij de MWV. Géén nasi!!!! Dan maar droog brood, is wellicht voor de meesten onder ons beter.

's Middags weer een nieuwe kans in de tweede wedstrijd. Allemaal misschien wat meer ontspannen, we zien wel. In ieder geval een goede start, als 2e weg. Weer wat meer een sloepgevoel en met een paar goede slagen wisten we op de 1^e plek te komen. Uiteindelijk was dat ook de uitslag; een 1! Bij binnenkomst was er wat onduidelijkheid over het achterlaten van de boot, maar uiteindelijk moesten toch de masten weer naar beneden. 's Avonds misten we ook een feestavond bij de MWV, het wordt er niet beter op, jammer hoor. Eerst hebben we met een groepje wat zitten borrelen op de Greyhound, die lag er als caravanschip en zijn later met z'n vijven lekker gaan eten bij Neptunis. Gezellig gezeten met elkaar, maar toch hadden wij liever in groter verband gezeten, er waren tenslotte meer WVA-ers dan MWV-ers. Terug op de Greyhound nog een Joustra en een paar mensen gek maken met een spelletje blufpoker en daarna maar eens tukken.

De volgende dag weer op tijd op, want ja; de masten moeten weer gezet. De voormast stond scheef, dus die kon nu recht gezet worden; elk nadeel heeft zo zijn voordeel! Het weer was er niet beter op geworden; hardere wind (prima, hoort bij sloepen), maar ook dreiging van regen. Na een redelijke start, ik denk 2^e, kwamen we als 3^e om de bovenboei en moesten toen voor de wind en weinig zicht naar de onderboei en stuurden daar prima heen. Als 1^e rondden we met flinke voorsprong, houdt dit vast. Toen weer aan de wind naar de finishlijn. Maar och, net op het moment dat we door de wind zouden voelde ik de bodem, gr... Gelukkig waren we niet de enigen, alle drie de voorsten hadden het, maar wij zaten even echt vast. We konden wel zelf weer los komen, maar lagen toen wel weer drie. Even later hadden we ook alle drie nog moeite met de dr. Wagemaker (veerpont van en naar Texel); 2 keer indringend op de luchthoorn; we moeten toch maar overstag. Op een bepaald moment lagen we weer 1, maar verzuimden om de slag naar de kant te maken; het stroomde al weer flink naar binnen. Toen we de slag naar de dijk maakten zag ik het al aankomen; Ruud van Leerdam, schipper van de MWV, kruist wel achter ons langs, maar wij moeten nog een keer wenden en dat kost tijd met zo'n bak. Uiteindelijk met één scheepslengte verschil werden we 2e.

De middagwedstrijd ging niet door, het poeierde tot 30 knt wind. We besloten maar om de Greyhound terug te brengen naar het Amstelmeer voor 18.00 uur, de bedieningstijd van de Balgzandbrug. We waren later weer precies op tijd terug voor de prijsuitreiking in de Albatros. Een 4^e, 2^e en 1^e leverde een 2^e prijs op. Een mooi resultaat in een leuk weekend Den Helder, ondanks het ontbreken van de nasi en de feestavond. Voor herhaling vatbaar.

Gerard.

FEESTAVOND

Watersportvereniging Amstelmeer

*Op zaterdag 14 oktober 2006
in clubhuis "De Aak"
aanvang 20.00 uur*

Programma:

- Uitreiking CWO-diploma's Kielboot I en II
  - Uitreiking diverse prijzen
- Verloting met mooie prijzen en leuke loten.

Hierna kunnen we onder het genot van een hapje en drankje lekker bijpraten over onze belevenissen in en op het water.

We hopen op een gezellige avond die door veel leden bezocht zal worden.

Botenkraan weer als nieuw !

Als je binnenkort weer op de haven kom moet je maar eens opletten.

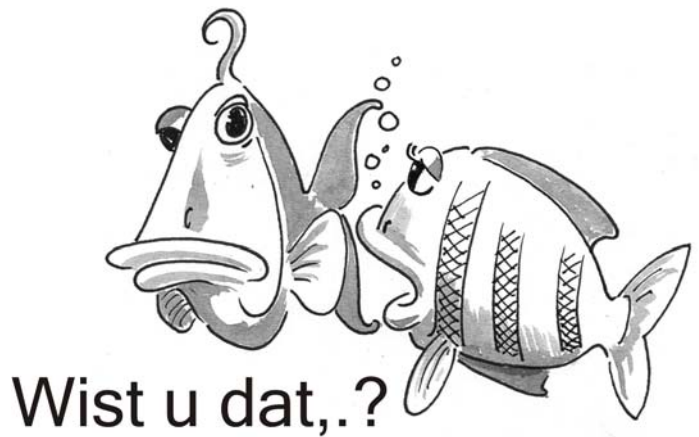
Buiten het feit dat de kraan jaarlijks gekeurd wordt en dus technisch in topconditie verkeert, wordt de kraan volledig nieuw in de verf gezet.

Dankzij het zéér aantrekkelijke tarief dat HSS Hireshops Den Helder aan de

vereniging berekent, hebben de vrijwilligers die deze klus gaan klaren de beschikking over een hoogwerker om ook het allerhoogste puntje van de kraan te schilderen. Dank aan de vrijwilligers én aan HSS Den Helder Industrieweg 10, tel. 0223-669800.(voor verhuur en vervoer van machines en gereedschap voor professionals en doe het zelve)

De viswedstrijden op zaterdag een groot succes zijn
Wigbout jr. niet wilde inschrijven, maar wel de grootste ving
Wigbout sr. hierna op hele slechte gedachten kwam, maar...
Dat- Wigbout- dat- niet- doet !!
De visploeg wel weer veel lol heeft gehad.
Zaterdag 16 sept. De laatste viswedstrijd is geweest
Arie en Cees de grootste brasem hebben gevangen
Wij al weten wie zich de nieuwe karperkoning(in) mag noemen
Enkele leden hun zeilboot hebben verlegd naar Den Oever
De Waddenzee er nieuw vaarwater heeft bijgekregen
Dit nu de " Schalkdijk " wordt genoemd
Hannie naar mate ze ouder wordt ook steeds wilder wordt
Zij dit moest bekopen met een gebroken teen
De nieuwe stoelen in het clubhuis uitstekend zitten
Theo Souren op z'n kop in de trapeze van een Centaur kan hangen
Voor de meeste zeilers het seizoen al weer aardig opschiet
De neven Hans en Sil Zijm hetzelfde "loopje" hebben
Jan Bethbeder letterlijk tussen de wal en het schip is geraakt
Hij zodoende "koppie onder" raakte
Hij normaal niet zó het seizoen afsluit
Volgens Cees D. zeeziekte precies 24 uur duurt
De palingrace weer een grandioos succes was
Andele met zijn nieuwe schip ruimschoots 1^e is geworden
Wiggert en Adrie 4 dagen lang volledig gestresst zijn
Nieuwe verhalen altijd welkom zijn
Wij elkaar binnenkort op de haven weer spreken.

EEN WATERRAT KIEST HET RUIME SOP

Mijn naam is Peter Jan van der Waal, woonachtig in Schagen en heb iets met water. Surf al vanaf mijn 25^e levensjaar, heb vroeger wedstrijd gezwommen bij Aquarius, woon aan het water en werk bij het Provinciaal Waterleidingbedrijf van Noord-Holland en zorg mede dat het water bij de klanten thuis uit de kraan komt. Heb al jaren zin om iets meer over het zeilen aan de weet te komen. Vorig jaar kwam ik via mijn werk op De Haukes terecht en heb een praatje gemaakt met één van de aanwezigen over wat er bij de vereniging zoal te doen is. Kreeg een clubblad mee en wat wetenswaardigheden over de opleiding CWO Kielboot 1 en heb mij via Michiel Lok ingeschreven voor deze opleiding. Eerst kregen wij in 4 woensdagavonden een gedegen uitleg van Michiel over waar een zeilboot uit bestaat, vaarregels, tuigages, tonnen etc. Had niet gedacht dat er zoveel onderdelen aan een boot vastzitten en men op het water met zoveel regels te maken heeft. Het zeilboek van J.P Hoefnagels is een goede aanvulling en geheugensteun van wat Michiel ons allemaal verteld heeft. De 2 avonden les die Wico Stam ons gegeven heeft, betreffende allerlei soorten touwen en knopen, waren heel leerzaam. Daarnaast vertelde Wico veel verhalen, anekdotes uit zijn rijke zeilverleden. Volgens Wico moesten we veel thuis oefenen om het knopen onder de knie te krijgen. Ik wilde mijn vrouw met verschillende knopen aan het bed vastzetten maar kreeg daar geen toestemming voor. Heb haar wel van te voren gezegd dat

het moest van Wico, maar moest die knopen toch maar ergens anders vastzetten. Maar ja, na 6 avonden van absorberen van veel informatie moest dit alles omgezet worden naar het maken en behalen van het theorie-examen. We kregen 70 vragen voor onze kiezen en na afloop van het examen kwam het verlossende woord dat ik geslaagd was. Vanaf eind april zijn we begonnen met de praktijklessen en onze crew bestond uit instructeur Cees Dubbeld, lesmaat Niels Klink en ik. Nadat Cees ons wegwijs heeft gemaakt met het op- en aftuigen van de Centaur zijn wij het Amstelmeer opgegaan en kregen van Cees opdrachten, aanwijzingen en hebben van hem veel over de zeilsport geleerd. Kreeg ook een keer de opmerking dat het niet de bedoeling was om mijn regenjack over het zwemvest aan te trekken zodat bij man overboord er geen Michelin mannetje binnenboord gehesen hoefde te worden. Door de verschillende vakantiedata van Niels en mij heb ik een paar keer alleen met Cees gevaren, één keer met uitschieters naar 6 Beaufort en heb erg genoten van het zeilen bij zwaarder weer. Alleen had ik het zweet op mijn rug staan bij het binnen varen van de haven. Zonder kleerscheuren en met aanwijzingen van Cees lukte dit. Enthousiast geworden door de eerste cursus ga ik door voor de cursus CWO Kielboot 2.

Groet,

Peter Jan van der Waal

ROUND BRITAIN AND IRELAND RACE 2006

In het voorjaar van 2005 ben ik op de zeilmakerij betrokken geraakt bij het OSTAR project van Huib Swets, de OSTAR in een singlehanded race van Plymouth, zuid Engeland, naar New Port, Rode Island, USA. Twee dagen voordat Huib zou vertrekken richting Engeland, voor de start, vaar ik nog eens mee voor wat tests. Tijdens die trial vraagt hij of ik zin heb om mee te varen naar Plymouth. Niet vies van een tochtje zeg ik direct ja en twee dagen later varen we het zeegat van IJmuiden uit. Na een zeer voorspoedige reis arriveren we op plaats van bestemming, alwaar een aantal racemonsters liggen te pronken aan de kade. Als een klein kind in een snoepwinkel lopen we ons lekker te maken. De dagen ginder zijn veel te kort. Volledig in roes vlieg ik weer terug naar huis waar het werk wacht. De weken volgen elkaar op. Ergens eind september gaat mijn telefoon; 32 cijfers op mijn beeldscherm beginnend met +88. Wat is dit? Denk ik. Het is Huib. Hij vaart op 20 mijl van Falmouth en vraagt of ik naar Plymouth kom om hem op te halen. Geen punt, de volgende dag sta ik met een zeilpak op de kade in Plymouth, om mee terug te varen naar IJmuiden.

Tijdens deze tocht borrelt er een plan op voor het seizoen van 2006. Dan is er de Round Britain and Ireland race. Dit is een race, voor een boot met twee bemanningsleden, die gaat in 4 etappes rond Groot-Brittannië en Ierland.

Er volgt een winter van voorbereiden; offshore training, meteocurus, EHBO, boot technisch in perfecte staat brengen. Noem het maar op. De lijst lijkt oneindig lang. Toch lukt het om alles voor de laatste dag van mei af te krijgen en wederom naar Plymouth te vertrekken. Na een veel te rustige tocht (de helft op de motor) en een stop in Portsmouth om de Volvo Ocean Racers met eigen ogen te kunnen zien, arriveren wij op de plaats van bestemming. In Plymouth is het dan al gezellig druk en leren we de andere deelnemers beetje bij beetje kennen. Vooral op de happy hours, die dagelijks georganiseerd worden met de bijbehorende etentjes op de Royal Western Yacht Club, doen het goed. De start nadert. De weerberichten die professioneel in kaartvorm via het iridium binnen komen, worden zeer minutieus bestudeerd om de juiste tactiek te bepalen. Het lijkt er meer en meer op dat we de eerste 6 uren achter een anker mogen liggen, want er is absolute windstilte uit alle richtingen voorspeld, in combinatie met een tij dat tegen begint te lopen op het moment van de start. Op één van die ochtenden kom ik in het lokale "bootspullen" winkeltje, waar ik een paar heel mooie esenhouten roerriemen zie staan, voor heel weinig

geld.... Er groeit een plannetje. We gaan de andere deelnemers even op het verkeerde been zetten. Ik koop de riemen en loop met deze op mijn rug over de steiger, op het drukste tijdstip van de dag. Je moet de gezichten van de andere deelnemers zien, als je met riemen op een boot van 7,5 ton stapt. Prachtig!

Enkele dagen voor de start komen mijn vader en moeder naar Plymouth om de start te bekijken. Ze overnachten bij ons aan boord, want in heel Plymouth is geen camping o.i.d. in de buurt te vinden. Dan, eindelijk, is er de ochtend van de start: zowaar er staat wind! Wel een forse deining van de ZW 6 die er de vorige dagen stond. Grote golven maar weinig wind is heel moeilijk zeilen, alles klap en slaat. Van een constante luchtstroom langs het zeil is geen sprake meer. Het eerste deel van deze etappe gaat naar Eddystone rock ongeveer 12 mijl buiten de deur. Omdat we vermoeden dat de wind naar het zuiden gaat draaien, gaan we bewust 10 graden boven onze koers varen. Later blijkt dat de juiste beslissing te zijn, want de wind draait inderdaad. Vele boten moeten een slag tegen de stroom in maken om nog rond de vuurtoren te kunnen geraken. Daar hebben we de eerste winst al te pakken. Dan wordt het snel donker en zie je nog slechts een 10 tal toplichtjes, waarvan je niet weet welke boot daar onder zit. Deze etappe naar Kinsale in zuid Ierland kenmerkt zich door weinig wind en idioot veel winddraaiingen. We krijgen geen rust; continue zelf sturen, al maar de zeilen wisselen en afstellen. Pas laat komen wij de volgende dag Lands-End voorbij, waar we koers kunnen verleggen naar het noorden. Ierland is dan bezeild. Maar krap! Ook hier pakken we wat reserve hoogte. De wind besluit om sterker te worden en uiteindelijk komt ze ruimer in. Dan gaat Vijaya geweldig aan de loop. In één nacht tijd ruim 100 mijl op de teller. Als je dan 's ochtends, rond koffietijd de haven van Kinsale binnen komt, zonder dat je andere deelnemers ziet die zijn aangekomen, geeft dat een geweldig goed gevoel. In Kinsale is het wederom erg gezellig met een barbecue of happy hour. En de deelnemers die je allemaal binnen ziet druppelen. Hier en daar worden wat schades gerepareerd. Een ieder helpt de ander waar mogelijk.

48 uur na binnenkomst mag je weer vertrekken. We konden lekker uitslapen tot een uur of 9. Eerst het ontbijtje, koffie, boot klaar maken. Om vervolgens, in het zonnetje dat doorbreekt, naar de startlijn te tuffen en te wachten tot we weg mogen. Tot onze verbijstering zien we deelnemers liggen op slechts enkele mijlen van de start. Zij zijn dezelfde ochtend vertrokken, maar dan om een uur of 3 à 4. Wat blijkt nu; buiten de baai staat werkelijk waar geen zucht wind. De boten liggen allemaal met hun neus een andere richting op. Eentje heeft zelfs zijn zeilen naar beneden gedaan! We hebben niet de illusie dat we ver zullen komen, maar we besluiten toch om de gekochte riemen te gaan gebruiken. Blijk je toch nog op een ruime 2,2 knopen uit te kunnen komen, via handkracht. We schuiven langzaam één voor één de andere deelnemers voorbij die uit frustratie de helmstok maar gaan afknagen. Na een mijl of 6 á 7 komt er dan eindelijk een beetje wind uit het zuiden. Net goed genoeg om de gennaker vol te houden. De naald van de snelheidsmeter komt gelukkig niet meer onder de 4 knopen. Op naar de beroemde Fastnet rock. We halen en passeren deze nog voor donker, tijdens een zeer mooie zonsondergang, met een bord pasta op schoot.

De wind trekt aan tot een ruime kracht zes en blijft zuid terwijl wij naar het noorden moeten. Dat is op zich erg mooi zeilen, maar niet de meest ideale koers voor onze relatief zware boot. We varen continue onder spinnaker en klokken op gegeven moment een uur gemiddelde van 9 knopen en top snelheden van net geen 16 knopen. Nadeel is wel, dat je met de hand moet sturen, want de stuurautomaat kan het eigenlijk niet meer aan. Het wordt dus 38 uur onafgebroken sturen. Slapen met je zeilpak aan, want als de spi. er af moet, heb je de tweede persoon nodig. Je kunt onmogelijk wachten tot de ander zich aangekleed heeft.

De stop op de Hebriden is Castle bay op het eiland Barra. Een rotplek om te liggen. Het bevindt zich aan de noordzijde van een 3 mijl brede sound en is met wind tussen zuidwest en zuidoost volledig onbeschat. Aanmeren kan er niet, je moet aan een mooring liggen, wetend dat er slechts 11 moorings zijn, met 44 deelnemende boten. Je ligt met twee boten aan één mooring, maar de eerste deelnemers zijn weg, als de laatste binnenkomen. Het kan allemaal net. De volgende

ochtend begint het te waaien. Eerst zuid 6 daarna 7 en in de volgende nacht algauw richting windkracht 9. De golven in de baai zijn hoger dan ons dek. We gaan als wilden tekeer aan onze lijnen. Een meerlijn van 16 mm houdt ongeveer 4 uur en moet dan vervangen worden. Zwemmend naar de mooring; het spul doorhalen om dan weer terug op de boot zien te komen. Er is een hoop schade in de haven van boten die met zeerailingen en masten tegen elkaar aan slaan. Gelukkig komt aan alle ellende een eind en op de ochtend, dat wij mogen vertrekken staat er een stralende zon aan de hemel, maar nog wel een windkracht 7 tot 8 uit het zuiden, die echter met het uur voelbaar aan kracht verliest. Blijven liggen is een verzekering voor schade dus we gaan! We vertrekken drie uur vroeger dan gepland en varen op het stormgrootzeil rondjes over het startgebied. Na de start is het weer zoeken naar de juiste zeilvoering, want buiten staat nog steeds zuid 8. We moeten eerst 16 mijl naar het zuiden, voordat we ruime wind verder mogen naar Saint Kilda. De stormfok met grootzeil zijn te veel en laten de boot meer hellen dan vooruit komen. Beide halen we weg en gaan op de stagfok verder, die iets groter is dan de stormfok alleen. We doen het heel rustig aan. Vinden dat schadevrij blijven belangrijker is, dan tijd winnen. Na een gevecht van 6 uur hebben we uiteindelijk de 16 mijl naar het zuiden volbracht waar we de koers

kunnen verleggen naar het noordwesten. Dan gaat het hard! We verliezen zoveel druk op het tuig dat we er een grootzeil met drie reven bij kunnen zetten. Alles gaat goed en we zijn blij dat we vertrokken zijn. Tijdens ons diner, bestaande uit soep met vriesdroog eten, komt er een nieuwe “gripfile” binnen via de email. Dit is een digitaal weerbericht dat gebruikt kan worden in combinatie met een routingprogramma. Deze file laat niets aan twijfels over. Er komt een nieuwe depressie aan die niemand had voorzien. En wat voor een zeg! De wind gaat dus draaien naar west. Met de golven, die er nu staan, is Saint Kilda in het noordwesten straks niet meer te halen zonder te moeten kruizen. We gaan daarom alvast zoveel mogelijk naar het westen, zodat we met de wind mee kunnen draaien. Volgens de weerkaarten kunnen we het eiland halen, voordat de storm losbreekt.

Helaas, het lukt ons niet en de snelheid over de grond zakt terug naar 0,0 knopen. Geen pretje, want de boot verdwijnt gemiddeld iedere minuut onder een breker. Aan dek zijn, is ronduit gevaarlijk. We zijn ondertussen al ruim 30 uur onderweg en hebben beide nog geen oog dicht gedaan. We beginnen moe, maar ook nat en koud te worden. Wat gaan we doen? Blijven hakken heeft geen zin. De kans op schade is zeer groot. We laten de boot eerst voor de wind weglopen. Dat gaat niet goed, de boot loopt dan tussen de 6 en 16 knopen en precies de kant op waar we niet heen moeten. Geen optie, want dan komen we na enkele uren aan de lage wal van Schotland terecht. Voor top en takel dan. Ik worstel naar voren en probeer de stormfok te bergen en goed vast te binden. We kijken dit even aan, maar besluiten al vrij snel dat óók dit te hard gaat. Zonder zeilen doen we tussen de 4 en 10 knopen; ook geen optie. Dan maar gaan bijliggen. Eerst de stormfok weer omhoog en de schoot strak zetten alsof je aan de wind vaart. Dan ga je overstag. Je laat het roer helemaal dwars uitstaan, zonder de schoot van de fok los te doen. Deze slaat bak en doet precies het tegenovergestelde van wat het roer wil. Ofwel de boot komt niet meer vooruit, maar blijft netjes met zijn spiegel naar de golven liggen, die de boot dus redelijk

rustig passeren. De GPS geeft dan een grondsnelheid van 2 knoop aan. Beter als dat kunnen we niet realiseren dus hier nemen we voorlopig even genoeg mee. We zijn moe. Ik gooi een aantal zeilzakken op de grond en plof er boven op om mijn ogen even een uurtje te sluiten.

Dat uurtje is achteraf maar 10 minuten geworden. Opeens een enorm geweld alsof er een stoomlocomotief aan komt denderen. De boot krijgt een rotklap op zijn spiegel en schiet vooruit. De spiegel gaat omhoog en omhoog en nog meer omhoog; de boot staat zo ongeveer rechtop, gaat maar door met versnellen en komt uiteindelijk in een vrije val terecht om te struikelen in de golf voor ons. We liggen acuut weer stil en horen de golf waar we vanaf zijn gevallen weer aankomen, over ons heen besluit deze golf stuk te breken. De laatste zet naar 180 graden

ondersteboven, niet op de klassieke manier, maar kont over kop. Er volgen seconden die uren lijken. Alles is donker binnen want er staat water voor de ramen. We lopen over het plafond. Het eerste dat we beiden doen is elkaar zoeken tussen alle bende. Huib heeft zijn hele gezicht onder het bloed. Ik schrik me dood. Toch valt het uiteindelijk mee. De boot komt met de volgende golf weer overeind zodat de bende nog groter wordt. De chaos is niet meer te overzien....Ik ga naar buiten, want de hydraulica van de stuurautomaat heeft zo'n opdonder gehad, dat de zekeringen van de stuurmotor eruit liggen. We besluiten

direct om terug te varen naar Barra. Daar de boot te inspecteren, repareren en op te ruimen. Wonder boven wonder staat de mast er nog op. De stormfok is nagenoeg onbeschadigd. Huib geeft een koers op en ik stuur de boot met de hand zo goed mogelijk over de golven. Huib maakt ondertussen met de coastguard contact en verteld; wat er is gebeurd, wat we van plan zijn om te gaan doen, dat we niet weten of we structurele schade hebben en of ze stand-by willen blijven "geen probleem, daar zijn we voor" is hun antwoord. Ze vragen bezorgt of we een reddingsboot willen hebben. We wilden dat niet, want we konden nog goed varen en met deze snelheid zou het maar een uur of 8 uren voordat we weer om de zuidpunt van de Hebriden heen konden. Enkele minuten na dat gesprek werden we opgeroepen door de Edna Windor, de reddingsboot van Barra. Ze waren in de buurt en konden ons een kortere route tussen de eilanden door laten zien die niet bebakend was, maar die ongeveer 20 mijl omvaren scheelde. Daar wilden we graag gebruik van maken en we hebben een ontmoetingsplaats vastgesteld. Een lijn van waypoints, die 2 mijl uit elkaar liggen, markeren een route die beide schepen zullen volgen. Wij vanuit het noordwesten, zij vanuit het zuidoosten. Op gegeven moment gaven zij dezelfde positie op als waar wij ons moesten bevinden, maar toch konden wij elkaar niet zien. De golven waren zo hoog dat onze 19 meter lange mast voor 50% van de tijd onzichtbaar was voor hen. Zij waren slechts 6 meter hoog, ofwel nagenoeg onzichtbaar voor ons. De radioman van de reddingsboot was echter in staat om onze marifoon uit te peilen. Zo konden ze ons vinden. Inmiddels waren we de kust al redelijk genaderd. We konden al merken dat de golven korter en hoger werden, omdat ze 5 mijl verderop stuk slaan op de eilanden.

De kust was zichtbaar geworden. De reddingsboot is voor ons gaan varen. De brekers voor het slechts 600 meter brede "zeegat" waren enorm. Voor onze ogen werd de veertig ton zware reddingsboot op z'n kant gegooid. Nu wij nog..... De breker op de drempel trof ons op de spiegel en spoelde over de hele boot heen, het enige zichtbare vanaf de reddingsboot was de bovenste helft van de mast.... Maar we bleven rechtop en konden ook nog koers houden. Direct

daar achter was vlak water. Het enige onaangename was de wind, die nog steeds door het wand hilde, maar de boot bewoog niet meer. We konden gewoon lopen zonder ons vast te hoeven houden.

Aangekomen, in de haven van Barra, staan de andere deelnemers op de steiger van de reddingsboot waar wij ook aanleggen. Iedereen steekt zijn of haar handen toe om op te ruimen, boodschappen te doen of een warm bad in het hotel te regelen. Wat een ontvangst! Zelfs de dokter stond al klaar voor de hoofdwond van Huib en voor controle van mijn nek.

Nadere inspectie, de volgende dag, wijst uit; dat de kielvrangen zijn losgescheurd van de romp, de mast op drie plaatsen is gekraakt, de railingpaaltjes krom zijn. Er 44 gaten in het plafond zitten, veroorzaakt door vallende uitrustingsstukken. Het blad van de navigatietafel en een zetbordje van de ingang zijn verdwenen. De monitor van de boordcomputer is overleden, de digitale camera is verzopen, we niets eetbaars meer over hebben etc, etc, etc. Onze race is dus definitief over. We lichten de verzekering in, over wat er gebeurd is. Ook bellen we het wedstrijdcomité om ons af te melden.

Via het Caledonisch kanaal, het meer van Loch Ness en de Engelse oostkust brengen we Vijaya weer op eigen kiel, met behulp van de motor, terug naar Amsterdam. Alwaar ze nu ligt te wachten op reparatie. Klaar voor een volgend evenement.

Erik de Jong

MET DE LUTGERDINA OP REIS

Hier mijn bijdrage naar aanleiding van de vraag van de redactie naar vakantie verhalen.

Niet dat het echt een vakantie was, maar zo heb ik het achteraf wel ervaren. Eerst even iets over de voorgeschiedenis: In het vroege voorjaar –volgens mij was het in het Paasweekend– ben ik naar een introductie geweest van de NEBAS (Nederlandse Bond voor Aangepast Sporten) op het Robinson Crusoe eiland in de Loosdrechtse Plassen. Dit naar aanleiding van mijn aanmelding om mensen met een lichamelijke of geestelijke beperking, die een zeilvakantieweek geboekt hadden, te helpen. Ik had mij aangemeld voor een tweetal weken. Eerst een week op het eiland Robinson. Dit bleek om de zg. jeugdweek te gaan. Een week in juli met prachtig mooi weer heb ik daar –samen met 5 andere vrijwilligers- geholpen om jonge mensen tussen 14 en 18 jaar, allemaal rolstoelers, een prachtige zeilweek te bezorgen.

De verschillende Loosdrechtse Plassen zijn een uitgelezen zeillocatie, met de mogelijkheid een uitstapje te maken via de Vecht naar Breukelen of een rondje “Kalverstraat” te varen. We hadden de beschikking over verschillende zeilboten, zoals Randmeer, Ufo, catamaran en trimaran, ook kon gevaren worden met de “Bertus” een aluminium zeilboot geschikt voor

meerdere rolstoelers en joystick besturing. 's Avonds kon er ook gewaterskied worden. Alles kon, niets was te gek: kampvuur, slapen in open lucht, appelflappen bakken enz. Kortom: ik heb een fantastische week gehad.

De tweede week, van 2 tot en met 8 september, bestond uit een reis van een week vanuit Harlingen met de 2 mastklipper "Lutgerdina", een zeilknipper van 33 meter lang, geheel ingericht voor rolstoelers en voorzien van een lift. In de hutten zijn in totaal 22 slaapplekken voor gasten en vrijwilligers. Deze reis waren er 8 gasten en 7 vrijwilligers, buiten de schipper en 2 maten. Het toeval wil dat Michiel Boeschoten ook gast was op deze reis. Michiel is de zoon van Elly –ons redactielid– en is heel lang lid van onze vereniging geweest. De uiteindelijke bestemming van de reis was Enkhuizen.

Bij aankomst in Harlingen kon iedere gast z'n eigen slaapplek kiezen in een 2- of een 4-persoons hut. Wel was het zo dat in elke hut ook een vrijwilliger sliep die kon helpen met de verzorging van z'n hutgenoten. Er was zelfs een Zweedse vrijwilliger, Markus, die behalve zweeds alleen engels sprak. Michiel en ik deelden de hut met Angelien uit Enschede. Angelien had redelijk veel verzorging nodig. Michiel kon zich in de hut, toilet en douche aardig redden.

Omdat zaterdag 2 september de weersvoorspelling bar en boos was, 8 Bft, werd in overleg met de gasten besloten naar Franeker te varen met de bedoeling de volgende dag de Friese meren op te zoeken. De volgende morgen bleek de wind toch wat minder geworden te zijn dan voorspeld was: 6/7 Bft. Na het ontbijt werd daarom besloten terug te varen naar Harlingen en de Waddenzee op te gaan richting Terschelling. Dikke golven bij het uitvaren van de haven, dus iedereen regenpakken en zwemvesten aan en de rolstoelen vastgesjord aan het dekhuis. Diegenen die beneden bleven werden ingeschakeld om de lunch te verzorgen. Aan dek werden de gasten ingeschakeld om de lieren te draaien van de bakstagen, het grootzeil, de gaffel en de fok.

Omdat onze bestemming recht in de wind lag werd besloten op een bepaald moment bakboord uit te gaan en met een omweg naar Terschelling te varen. Eenmaal aangekomen was het prachtig weer, kon de loopplank voor de rolstoelen worden uitgelegd en hebben we nog een prachtige wandeling gemaakt langs het strand, door de duinen en het bos. De volgende morgen was er nog genoeg tijd voor een bezoek aan het dorp en om onderweg koffie te drinken.

Afgesproken is om 11.00 uur te vertrekken. Het waait nog hard, op de fok en met gereefd

grootzeil gaan we naar Makkum, waar we om 18.30 uur afmeren tegenover de grote Amels loods achterin de haven. De kookploeg is inmiddels aan de gang, voor ons tijd voor een biertje.

's Avonds wordt er nog een spelletje Yatzee gespeeld en wordt het erg...laat.

Dinsdag vroeg op, het plan is om richting Texel te gaan, nadat iedereen weer op de been en in de stoel is en we het ontbijt achter de kiezen hebben kunnen we tegen 11 uur vertrekken. De wind is flink minder geworden en het is

mistig. Alle zeilen worden gezet, dit betekent voor Michiel dat hij samen met vrijwilligers Victor en Jascha het kluivernet in moet om de kluiver los te knopen en te hijsen. Omdat we vanavond preischotel eten wordt ook iedereen ingeschakeld bij het piepersjassen. Ondertussen wordt nog

een appeltaart met cranberriesaus voor 17!! personen gebakken. We kunnen niet scherp aan de wind en moeten diverse keren overstag, maken nog wat “pretslagen” en besloten wordt naar Hindelopen te gaan waar we om 19.00 uur vastmaken. Het is mooi weer en we eten aan dek met een glaasje bier of wijn. 's Avonds gaan de rolstoelen van boord en maken we nog een rondje door het dorp, bij de scheve Hindeloper kerk vinden we uit dat de toren 1,5 meter uit het lood staat. Oorzaak is waarschijnlijk de meestal uit het westen waaiende wind.

De weersvoorspelling voor de woensdagmorgen is mist en het wordt warmer, zo'n 21 graden C. De mist blijkt er niet te zijn. Het is mooi helder en zonnig weer geworden en gezellig druk op het IJsselmeer. Besloten wordt naar Texel of in elk geval naar Den Oever te varen. Het gaat niet snel, ondanks dat alle zeilen gehesen zijn: bazaar, grootzeil, fok en kluiver. Diverse mensen gaan sturen, waaronder Michiel, zijn rolstoel wordt op een plateau achter het stuurwiel gereden. Een groot schoolbord voor hem vermeldt: ” Niet spreken met de kapitein of de roerganger van Zierikzee tot Skagen”, waarschijnlijk bedoeld om het schip op een goede koers te houden.

Uiteindelijk blijkt ook Den Oever niet haalbaar, geeft niks want we zeilen lekker. Unaniem wordt besloten de Spoorweghaven in Stavoren op te zoeken, waar we om 17.30 uur aan de buitenkant van de steiger afmeren. Met z'n vieren, waaronder Michiel gaan we nog een wandelingetje naar de sluis maken. We zijn net op tijd terug om lekker buiten te eten. Tijdens het palaver later op de avond wordt afgesproken om donderdag te proberen naar Volendam of Monnickendam te gaan.

We staan vroeg op en nadat alle gasten de nodige verzorging hebben gehad gaan we op weg.

Het is wat lastig om van lagerwal los te komen, het is koud en het waait hard, maar nadat maatje Maaike met de Zodiac tegen de voorkant van de Lugerina duwt, kunnen we wegkomen. Eenmaal buiten de haven gaan het grootzeil en de fok omhoog.. We varen mooi halve wind en hebben ongeveer 7,5 knopen op de gps. Het gaat als een speer.

Vrijwilliger Ike (een echte Volendammer schippersvrouw van 52 jaar) heeft in de haven van Volendam een “Volendammer Kwak“ van 17 meter liggen, waar ze af en toe mee chartert. Het is een van de drie Kwakken die er nog zijn. Leuk om te bekijken.

Omdat vandaag de laatste volle dag aan boord is wordt de cateraar in Volendam gebeld. We gaan voor vanavond Thais eten aan boord laten komen. Eenmaal in Volendam aangekomen blijkt de opbouw voor de kermis, die vrijdagmiddag begint, in volle gang te zijn.

De havenmeester heeft voor ons een mooie plek direct voor de visafslag gereserveerd. De loopplank wordt weer opgebouwd en we gaan met z'n allen de wal op om een terrasje te pakken voor een lekker witbiertje. Bij terugkomst is de hele kajuit versierd met slingers, lampions en kaarsen. Pas om 23.00 uur zijn we goed en wel klaar met eten en wordt het uiteindelijk toch nog na 02.00 uur voordat we in bed liggen.

De volgende morgen is het vroeg opstaan, immers de koffers moeten gepakt, de hut opgeruimd en alles afgewassen worden. Om 11.00 wil de schipper richting Enkhuizen varen, maar niet voordat Michiel en de bemanning Ike's Kwak uitgebreid hebben bewonderd.

Er wordt een stuk gemotord en dan gezeild. We denken er zo'n 3 à 4 uur over te doen en dan.....einde reis.

Cees Dubbeld

Zou je –na het lezen van dit verhaal– zin hebben om ook eens zo'n weekje te varen met gehandicapte mede-watersporters , dan kan je alle informatie over NEBAS vinden op de website: www.watersportnebasng.nl. of vraag mij om een informatiefolder.

INTERVIEW

Met de voor jullie onnavolgbare wijze in het vinden van “slachtoffers” voor het interview hadden we deze keer wat meer moeite. Reden daarvoor was dat het deze keer om een tweetal gaat. Geen duo in de zin van broers, maar een neven duo. De telefonische, mondelinge en e-mailcontacten waren snel gelegd, maar om dan óók nog de beide heren tegelijkertijd te treffen was zachtjes gezegd wat moeilijker. Uiteindelijk werd plaats en datum van het

delict vastgelegd.

Voorafgaand aan de Palingrace “hebben we nog wel en uurtje tijd”. Normaal gesproken redden Hannie en ik dat niet in een uurtje, maar onder het mom van: Niet lullen maar poetsen, lukte het toch.

Hans en Sil Zijm zijn de uitverkorenen. Hans is bij de meeste van jullie wel bekend, je kan bijna niet om hem heen om zo maar te zeggen. Als je als passant in de zomer een ligplaatsje wilt en Lammert de Haan is met vakantie is Hans de havenmeester. Ook profileert hij zich meer en meer als wedstrijdleider bij de zeilwedstrijden. Wat Sil betreft is dat wat moeilijker. Hij is nog niet zo prominent aanwezig, maar dat gaat veranderen zullen we later in het gesprek vernemen.

Nadat An Souren ons voorzien heeft van koffie (jammer genoeg zónder de Wieringer koeken) gaan we van start.

Waar en wanneer zijn Hans en Sil geboren en getogen?

Hans vertelt:” Ik ben 51 jaar geleden op Texel geboren en heb er tot mijn 18^e jaar gewoond en ben daar ook op school gegaan. Ik heb op Texel de HBS bezocht, waarbij ik de laatste was die een diploma behaalde, daarna werd het onderwijssysteem veranderd. Verder heb ik nog in Haarlem, Den Helder en Julianadorp gewoond. In Haarlem heb ik aan de HTS vliegtuigbouwkunde gestudeerd. Inmiddels woon ik al weer 12 jaar met veel plezier in Hippolytushoef. Na mijn studie ben ik gaan werken op vliegveld De Kooy, waar ik me bezig houd met het onderhoud aan de Marine helikopters. Mijn vrouw Marion heb ik tijdens een ski - vakantie in Oostenrijk leren kennen. Zij woonde toen in Amsterdam en werkte daar als verpleegkundige. Inmiddels wist ik Marion over te halen te verhuizen naar “deze uithoek” (Let wel: dit zijn Hans zijn woorden!). Samen zijn wij in het bezit van 2 mooie dochters.

Neef Sil vertelt:”Ik woon ook in Hippolytushoef, Hans en ik woonden tot voor kort in dezelfde straat. 42 jaar geleden ben ik geboren op Texel. Kort na mijn geboorte is mijn vader gaan werken bij de Gemeente Winkel waarna wij verhuisden naar Nieuwe Niedorp en niet lang daarna naar Kolhorn. De laatste twee klassen van de lagere school heb ik in Middenmeer op school gezeten. Het voortgezet onderwijs heb ik in Schagen gevolgd, mooie tijd was dat! Al heeft die schooltijd wel erg lang geduurd. Toen ik 20 jaar was moest ik in militaire dienst en na mijn diensttijd die al

met al toch nog zo'n twee en een half jaar duurde ben ik gaan werken bij Deloitte en Touche in Den Helder. Werken betekent studeren én werken tegelijk. De fiscale wetgeving verandert immers steeds". Op dit moment werkt Sil als fiscalist (belastingadviseur) bij HLB Schippers in Den Helder en Hippolytushoef. Sil is getrouwd met Yvonne die nog wel eens samen met Michiel Lok en Silvia Boersen in één boot wordt gesignaleerd. Sil en Yvonne hebben een dochter (Britt) en een zoon Lars. Lars is dit jaar ook begonnen met zeilen. (Gaan zij de familie Boersen achterna???)

Lezen jullie het clubblad?

Volmondig klinkt het: **Ja !** We lezen het clubblad helemaal! Dat zegt genoeg. De wist je datjes worden ook gespeld. Even kijken wie er wordt genoemd en zo.

Hoe kwam je aan je huidige boot?

Hans: "Ooit – vanaf 16-jarige leeftijd- kwam ik wel vaak met schoolvrienden in Friesland. Ik heb daar veel gezeild (en soms ook "de beest uitgehangen"?!). Toen al vond ik een Vrijheid een van de mooiste bootjes. Een paar jaar geleden vond ik het toch maar eens tijd worden voor een eigen boot. Ik stroopte het internet af, keek op Marktplaats en vond uiteindelijk mijn boot: een Vrijheid natuurlijk. Die heb ik bij mijn moeder op Texel in de schuur gezet en heb hem daar opgeknapt en heb de boot daar ook in de winterstalling. Ik moet er wel om denken als ik de boot weer in het water laat, want de stalling is erg droog, het gevolg laat zich raden. Inmiddels vaar ik er voor het 2e jaar mee."

Sil wil wel een bootje, maar niet één in de categorie kajuitjachten. Ik hoef namelijk niet zo nodig elke weekend verplicht naar de boot. Je moet hem kunnen pakken als je er zin in hebt om 's avonds lekker een rondje te kunnen zeilen." Ik ben eigenlijk bij de watersport betrokken geraakt, doordat Yvonne ook zeilt en nu meehelpt met de Optimisten opleiding"

Hebben jullie nog andere hobby's?

Hans: "Heb je genoeg papier? Hier gaan we: ik schilder graag, ik bedoel niet mijn huis, maar achter een ezel, ik maak olieverf en aquarellen, ik teken en hou van tuinieren. Ga straks wijn maken van mijn eigen gekweekte druiven, heel leuk werk, maar ik moet oppassen met drinken, want de lege flessen die daarvan overblijven heb ik nodig voor de nieuwe oogst. Van de 40 ltr sap vul ik ongeveer 50 flessen die ik zelf voorzie van een nieuwe kurk. Ook de etiketten ontwerp en maak ik zelf." Hieruit blijkt wel dat beide Zijmen Bourgondische mensen zijn, ze lijken echt op elkaar, zelfs hun manier van lopen is hetzelfde. Let maar eens op als je ze tegenkomt. "Verder doe ik aan modelbouw, muziek luisteren, lezen (literaire boeken uit de bieb) en fotograferen."

Sil: "Ik heb een drukke baan. Mijn werk vind ik al een hobby. Daarnaast mag ik graag lezen. In de eerste plaats veel vakliteratuur, maar daarnaast natuurlijk ook gewoon een goed boek. Verder hou ik van reizen, tuinier graag en heb ik een voorliefde voor oude auto's. Elk jaar ga ik met mijn zwager Dirk, die een oldtimer – MG – heeft, een weekje naar Engeland, Wales of Schotland. Gewoon lekker toeren. Verder ben ik tamelijk handig, doe in en om huis veel klusjes, Fotograferen was een hobby maar door de komst van de digitale camera is dat meer knip en plakwerk geworden. Enige tijd geleden ben ik gepolst om het bestuur van de WVA te komen versterken om de plaats van de aftredende secretaris Agnes Dubbeld in te gaan nemen, men had namelijk vernomen dat ik binnenkort weer wat meer tijd zou krijgen omdat ik zou stoppen als voorzitter van de Ouderraad van de Alvitloschool.

Zijn jullie zomer- of wintermensen?

Sil zegt wel een zomermens te zijn maar geen warmte mens."Ik kan slecht tegen de warmte, Als het al warm is heb ik het liefst een plek met palmen en water in de buurt. Ik hou niet van lange winters, een weekje sneeuw vind ik leuk, maar de rotzooi die je er van overhoud is maar niks"

Hans beaamt dit. "Ik ben een uitgesproken zomermens, ik hou niet van schaatsen of skiën"

(Hoe heeft Hans ook al weer zijn vrouw ontmoet???)". Verder ben ik geen uitgesproken sporter. In de winter heb je wel tijd voor andere kleinere dingen: foto's in een schoenendoos opbergen bijvoorbeeld" Sil vult aan dat dit bij hem thuis wel anders is. Yvonne zorgt ervoor dat de foto's snel en mooi ingeplakt worden.

Wat vinden jullie van het Wieringerrandmeer?

Als we alles moeten opschrijven wat hier over gezegd wordt, moeten we dit interview in twee delen plaatsen, dus volgt een samenvatting: Hans zegt dat als het allemaal doorgaat, hij het Wieringerrandmeer misschien nog meemaakt tijdens het jaarlijkse busreisje van het bejaardenhuis en dan vanachter een rollator. Het wordt óf een succes, trekt het veel mensen, wordt het een dure omgeving en is er geen plek voor de “gewone” man, óf het wordt een faliekante mislukking, (te) duur project wat wel z'n geld moet opleveren en wie gaat dat betalen? Sil merkt op dat het gebied aan het vergrijzen is, dus voor de economische ontwikkeling kan het Wieringer Randmeer gunstig zijn. Het zal andere mensen en een andere (duurdere) vorm van watersport trekken. Van mij hoeft het in principe niet, het is nu lekker rustig, mooi, wijds en ik woon hier prima. Op zich is het een mooi project, ik ben er dan ook geen tegenstander van. Er zitten echter zowel positieve als negatieve risico's aan. Wat zeker is: Het karakter van Wieringen zal met de komst van een Randmeer veranderen.

Na het interview hadden we nog even tijd over en Hans vertelt: "Ondanks dat ik al 10 jaar lid ben van de WVA ken ik lang niet iedereen. Toen ik een keer havenmeester was heb ik eens een envelop achterop een boot geplakt met het verzoek hierin het verschuldigde liggeld in te doen en daarna de envelop in de brievenbus van het dijkmagazijn te deponeren. Wist ik veel dat het de boot van een vaste ligplaatshouder was die alleen z'n boot omgedraaid had!!"

Sil: "Hans en ik zouden samen voor het eerst de havenwedstrijd in de Vrijheid varen. We waren wat laat, hadden grote haast met optuigen en het waaide stevig en het was de eerste vaartocht dit jaar! Alex van der Hoek bood aan om een beetje op ons te letten. We hadden uiteindelijk slecht gevaren". Alex later: "Jezus, wat waren jullie aan het kloten, jullie zitten veel te veel te ouwehoeren". Wat is watersport toch gezellig!

Interview
afgenomen door Hannie en Cees

Clubactiviteiten 2006

Zaterdag 14 oktober	werkdag, aanvang 09.00 uur
zaterdag 28 oktober	mosselavond, aanvang 19.00 uur
dinsdag 31 oktober	najaarsvergadering, aanvang 20.00 uur

Copy voor de volgende krant inleveren voor 1 december a.s. bij de radactie

---